

<http://www.luju.ro/motivarea-celor-1000-euro-pentru-haineala-iata-cum-au-aparat-judecatorii-maria-oancea-si-liviu-faget-prestigiul-profesional-al-ex-sefei-csm-oana-haineala-in-procesul-cu-lumeajustitiei-din-28-articole-judecatorii-cab-s-au-legat-aiurea-de-o-fraza-facandu-se>

**MOTIVAREA CELOR 1000 EURO
PENTRU HAINEALA – Iata cum au
aparat judecatorii Maria Oancea si
Liviu Faget „prestigiul profesional” al
ex-sefei CSM Oana Haineala in
procesul cu Lumeajustitiei. Din 28
articole, judecatorii CAB s-au legat
aiurea de o fraza, facandu-se ca nu
vad ce e scris in articol, ca sa
acrediteze ca Haineala nu are nicio
treaba cu eroarea judiciara pentru care
un tanar a stat 13 luni arestat (Decizia)**

Scris de L.J. | Data: 08.11.2015 12:23

În sfârșit, după o întârziere de 5 luni, **judecătorii Maria Dalina Oancea și Liviu Eugen Faget, de la Secția a IV-a Civilă a Curții de Apel București** au binevoit să motiveze decizia prin care i-au acordat fostei sefe a CSM Oana Andrea Schmidt Haineala suma de 1000 euro pentru „**afirmațiile privind cazul Nicolae Tigaret care au adus atingere demnității, onoarei și prestigiului profesional al reclamantei**”. Cei doi judecători ai CAB s-au egat de o frază dintr-un singur articol din cele 28 pentru care reclamanta Haineala a chemat în judecată Lumeajustitiei.ro în anul 2013, cerând fabuloasa sumă de 60.000 euro daune morale.

La ora când scriem aceste rânduri pregătim o plângere penală pentru abuz în serviciu și fals intelectual, dar și o acțiune la CEDO de la Strasbourg unde vom ataca decizia judecătorilor Oancea și Faget, despre care noi considerăm că nu au făcut altceva decât să-i dea reclamantei o satisfacție injustă, prin imputarea unor fapte neadevărate și ignorarea realității că la 21 februarie 2005, pe când era sefa Parchetului Tribunalului Bacău, Oana Haineala a confirmat Rechizitoriul procurorului Pavel Vasile prin care un tânăr student, nevinovat, a fost trimis abuziv în judecată, executând 13 luni de arest pentru un omor pe care nu l-a comis. Nevinovatul Nicolae Tigaret a fost achitat definitiv în temeiul art. 10, litera c) din vechiul cod de procedură penală – faptă nu a fost săvârșită de el. Suntem ferm convinși că nu se pot acorda daune morale unui procuror care a făcut o trimitere nejustificată în judecată, pentru care un nevinovat a stat 13 luni în arest.

Va vine să credeți că pentru a-i da 1000 euro lui Haineala, din 28 de articole despre activitatea profesională a Oanei Haineala, judecătorii Oancea și Faget au reținut că temei al răspunderii civile o frază dintr-un singur articol, care nu conținea nicio afirmație determinată la adresa lui Haineala, pe care au interpretat-o cum au vrut ei?

Iată ce au reținut în sarcina noastră cei doi judecători: „...**Practic, se afirmă că eroarea judiciară constă în acuzarea unui nevinovat pentru omor este rezultatul abuzurilor procurorului de caz și ale reclamantei prim-procuror, abuzuri constând în presiunile celor doi procurori asupra martorilor, afirmându-se și că acest aspect a fost reținut de instanța în hotărârea judecătorească, prin expresiile 'Aflați abuzurile acuzării, reținute de judecători în acest caz!' și 'judecătorii au reținut presiunile procurorilor asupra martorilor. Acuzatia este falsă, neputându-se vorbi de buna-credință în prezentarea informațiilor...'**”

Precizăm că în [articolul din 29 iulie 2012](#) de care s-au legat cei doi judecători nu se afirmă nicaieri că Haineala a făcut personal presiuni asupra unui martor, aceasta fiind o interpretare forțată a celor doi judecători, care nu au vrut să vadă că în articol se spunea clar cine a făcut presiunile. **Foarte grav, atenție:** în articolul incriminat din 29 iulie 2018 de judecătorii Oancea și Faget se afirmă în clar, în text și în intertitlu: „**Procurorul de caz a influențat martorii**” - **(vezi facsimil 1)**. Iar articolului din iulie 2012 îi sunt atașate toate actele esențiale ale dosarului, reiesind limpede că nu Haineala a făcut presiuni asupra martorilor, ci subalternii ei în frunte cu procurorul de caz Vasile Pavel. E limpede deci ce judecată a avut loc...

Procurorul de caz a influențat martorii

Vicepresedintele Consiliului Superior al Magistraturii, Oana Schmidt Haineala, a confirmat, la data de 25 februarie 2005, in calitate de prim-procuror al Parchetului de pe langa Tribunalul Bacau un omor, inscenat de procurorul Pavel Vasile, care intre timp a fost promovat in functia de procuror general al Parchetului de pe langa Curtea de Apel Bacau. **Lumeajustitiei.ro va prezinta cazul lui Nicolae Tigaret, de 32 de ani, din Bucuresti, absolvent al Universitatii de Arte din Bucuresti, care a stat 13 luni in inchisoare, (acuzat ca a tamponat intentionat, pe fondul geloziei, masina fostului prieten al iubitei sale, autoturism, ce in urma impactului, ar fi pierdut controlul si a plonjat intr-un rau) din cauza procurorilor, Oana Schmidt Haineala si a lui Pavel Vasile.** Dupa ani de procese, Nicolae Tigaret a fost achitat, in fond in baza art 10 lit.c) – fapta a fost comisa de o alta persoana. Apelul si recursul parchetului au fost respinse ca nefondate, ramanad astfel in picioare, sentinta de achitare a magistratilor Tribunalului Bacau. La data de 3 mai 2012,

Judecatorii Oancea si Faget au omis in mod intentionat sa pomeneasca de acuzațiile de FALS din decizia de achitare, facute la adresa sustinerilor din Rechizitoriul „verificat” de Haineala

Mai mult, desi judecatorii Oancea si Faget au pretins ca: „...**sentinta penala face referire la martorul care, in fata instantei, nu si-a mentinut declaratiile date in urmarirea penala, oferind o perspectiva diferita asupra cauzei, insa prezentat in articolele de presa in mod deformat, prin referirea la presiunea exercitata de procurori (deci inclusiv de reclamanta)**” - deductie care apartine exclusiv celor doi judecatori, intrucat Lumeajustitiei.ro nu a facut vreo afirmatie determinata la adresa lui Haineala legata de acele presiuni – s-a omis sa se constate ca in hotararea judecatoreasca prin care Nicolae Tigaret a fost achitat definitiv sunt retinute o serie de falsuri din Rechizitoriu semnat de Oana Haineala. Daca Haineala ar fi verificat cum trebuie Rechizitoriul, tanarul nevinovat credem ca ar fi fost scutit de cel putin 7 luni de arest din cele 13 executate, dar si de anii de judecata care l-au distrus fizic si psihic, familial si profesional.

Iata abuzurile acuzarii retinute hotararea de achitare a lui Tigaret, omise voit de judecatorii Oancea si Faget

Va prezintam in continuare acuzațiile de FALS la adresa procurorilor de caz, facute de judecatorii care l-au achitat pe Nicolae Tigaret, acuzații omise cu intentie judecatorii Oancea si Faget care i-au acordat daune de 1000 euro lui Haineala (**vezi facsimil 2**): „**Decizia nr. 158/16.12.2008 a Curtii de Apel Bacau – Dosar 29/110/2005 (...)** **Sustinerea din Rechizitoriu in sensul ca expertiza atesta impactul dintre cele doua autoturisme pentru ca pe autoturismul BMW s-au gasit urme de frezare ESTE FALSA, avand in vedere ca respectivele urme au fost gasite pe bara din spate si nu pe cea din fata stanga a BMW-ului cum s-ar fi intamplat daca ar fi lovit Dacia condusa de victima. In ceea ce priveste cea de-a doua expertiza afectuata in faza de urmarire penala, Curtea constata ca ca in mod corect a fost inlaturata deoarece a fost efectuata de un specialist – ing. Constantin Neagu si nu de un expert autorizat (...)** din examinarea listei expertilor autorizati de Ministerul Justitiei rezulta ca ing. Constantin Neagu nu figureaza pe lista expertilor criminalisti...”

● Afirmația din rechizitoriu cum că această expertiză atestă impactul dintre cele două autoturisme pentru că pe autoturismul BMW s-au găsit urme de frecare este falsă, având în vedere că respectivele urme au fost găsite pe bara din spate și nu pe cea din fața stânga a BMW-ului cum s-ar fi întâmplat dacă ar fi lovit Dacia condusă de victimă.

Cea de-a doua expertiză efectuată în faza de urmărire penală – și singura care îl incriminează pe inculpat – a fost efectuată de un specialist – inginer Constantin Neagu și nu de un expert autorizat. Potrivit art.119 Cod procedură penală, dacă există experți medico-legali sau experți oficiali în specialitatea respectivă, nu poate fi numit expert o altă persoană, decât dacă împrejurări deosebite ar cere aceasta. Potrivit art.13 din Ordonanța de Guvern 2/2000: „În lipsa experților tehnici judiciari din specialitatea cerută, expertizele tehnice judiciare pot fi efectuate și de alți specialiști care nu au calitatea de expert tehnic judiciar, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. a) - f)”.

Persoana desemnată să efectueze expertiza nu figurează pe lista experților autorizați de Ministerul Justiției, publicată în Monitorul Oficial al României la data de 14 mai 2003 – fl. 106 dosar instanță, ci este specialist tehnic în specialitatea auto.

Ca lumea să înțeleagă, precizăm că nemulțumit de rezultatele primei expertize, care îl excludea pe Nicolae Tigaret ca autor al omorului, procurorul de caz Pavel Vasile a comandat o nouă expertiză prin Ordonanța din 21.07.2004. În Rechizitoriul confirmat de Haineala s-a pretins că ing. Neagu Constantin (care a scos un raport total opus de primul) ar fi fost expert tehnic auto, pentru că la verificarea aparării să se constate că acesta era doar specialist. Culmea, deși apararea lui Tigaret a cerut o nouă expertiză, procurorul de caz nu a admis cererea, alegând varianta care îi convenea, adică cea a celui care nu era expert autorizat. Dacă Haineala ar fi verificat Rechizitoriul cum se cuvenea ar fi putut constata că cea de-a doua expertiză nu stătea în picioare și, avem toate motivele să credem că ar fi putut să îl scutească pe Nicolae Tigaret de 7 luni de arest și de o trimitere nejustificată în judecată.

Mai mult, nu înțelegem cum s-a putut reține afectarea „prestigiului profesional” al unui prim-procuror care a verificat un rechizitoriu (în 2005 legea obligă procurorul șef să verifice în totalitate actele de la dosar – după cum însăși Haineala a recunoscut la proces), în condițiile în care persoana trimisă aiurea în judecată a fost achitată definitiv pentru omor, pe temeiul că nu ea a comis fapta. Precizăm încă odată că ne vom adresa CEDO de la Strasbourg pentru încălcarea gravă a libertății de exprimare, lezarea intereselor și imaginii noastre, dar și Parchetului cu plângere penală pentru abuz în serviciu și fals intelectual.

Prezentăm în continuare pasaje din strania motivare a deciziei judecătorilor Oancea și Faget:

1. Seria de articole ce vizează activitatea reclamantei ca membru CSM și președinte al acestuia într-un anumit interval de timp.

Curtea reține că prin aplicarea conjugată a criteriilor desprinse din jurisprudența CEDO – relația dintre dreptul la libertatea de exprimare prevăzut de art. 10 și dreptul la imagine, buna reputație și viața privată protejate de art. 8 din Convenție; calitatea, funcția sau notorietatea persoanei supuse criticii jurnalistice; stilul jurnalistic, forma și contextul în care este formulat și transmis mesajul critic; interesul public pentru tema dezbătută de jurnalist; buna-credința a jurnalistului; raportul dintre judecări de valoare și fapte materiale concrete; doza de exagerare și provocare specifică limbajului jurnalistic; protejarea surselor jurnalistice –, tribunalul a concluzionat în mod corect că prin seria de articole referitoare la activitatea CSM și alegerea ca președinte a reclamantei nu s-au depășit limitele criticii admisibile.

*Articolele de presă considerate de către apelanta ca fiind ofensatoare au ca temă activitatea CSM și, implicit, a reclamantei, în calitate sa de membru al acestei instituții și, mai ales, de președinte. **Subiectele dezbătute în articolele incriminate sunt de interes public față de importanța CSM ca instituție și a funcției reclamantei ca membru și președinte al acesteia.***

Lipsa de baza factuală, invocată de reclamanta, este contrazisă de probatoriul administrat, ziaristii remarcând coincidențe între anumite întâmplări, tehnica de natură a capta atenția cititorului. Curtea observă că în mod corect nu se impută reclamantei o anumită conduită sau anumite fapte, ci doar, plecând de la situații de fapt concrete (anchetarea judecătorului Dumbrava de către ANI, percheziționarea biroului acestuia, o anchetă demarată de DNA față de judecătorul Toni Neacsu), ziaristii aduc în atenția cititorilor

opinia unor membri CSM creata asupra alegerii reclamantei ca presedinte al acestui for si calitatea de contestatari a celor doi magistrati

Tensiunile create in CSM de alegerea ca presedinte a reclamantei au fost aduse in atentia media prin comunicate de presa ale CSM, ale unor asociatii profesionale, declaratii de presa ale Sectiei de judecatori a CSM, raspunsul adresat de presedintele si vicepresedintele CSM judecatorilor Adrian Toni Neacsu, Horatius Nicolae Dumbrava si Alexandru Serban, inregistrat sub nr. 1/26601/1154/2012, sesizarea Inspectiei Judiciare pentru efectuarea verificarilor cu privire la membrii CSM implicati in transmiterea mesajelor scrise date publicitatii de un fost angajat.

Articolele prin care se sugereaza legatura dintre reclamanta si Traian Basescu sunt urmare a prezentei acestuia la sedinta CSM ce a precedat votul pentru alegerea presedintelui CSM, faptul fiind exagerat in stil publicistic, **fara a se depista in modul de exprimare utilizat de jurnalisti elemente ofensatoare. Comentariile ziaristilor pe baza relatarilor fostului angajat al CSM se incadreaza in limitele libertatii de exprimare**, intrucat cerinta generala ca ziaristii sa se distanteze sistematic si formal de continutul unei citari care ar putea insulta terte persoane, ori le-ar putea provoca sau ar aduce atingere onoarei lor, nu se conciliaza cu rolul mass-media de a informa publicul cu privire la faptele, ideile sau opiniile existente in societate la un moment dat (Thoma vs. Luxemburg; Radio France si altii vs. Franta). In cauza Jersild vs. Danemarca, argumentele CEDO sunt in sensul ca a sanctiona un jurnalist pentru ca, pe calea unui interviu, a ajutat la difuzarea unor declaratii ce apartin unui tert afecteaza grav contributia presei la discutarea problemelor de interes general si nu poate fi acceptata decat in situatii in care exista ratiuni extrem de serioase pentru sanctionarea jurnalistului.

Exista, asadar, o baza factuala credibila pentru articolele scrise de parati, neputandu-se reprosa ziaristilor ca au adus in atentia publicului niste evenimente de interes pentru segmentul de cititori caruia i se adreseaza publicatia, pe care le-au prezentat in conexiune cu alte intamplari, ce au adus-o in centrul atentiei pe reclamanta

Chiar daca, prin modul de expunere a anumitor fapte, se amplifica importanta sau se acorda o semnificatie acestora, nu poate fi retinuta prezentarea intr-o maniera care excede libertatii de exprimare jurnalistica, ci tocmai exagerarea specifica stilului jurnalistic caracteristic timpului, fiind evident ca, in era informatiei de orice tip, limbajul publicistic este in continua cautare de inedit, de aspecte incitante, forta mesajului mediatic avand ca finalitate captivarea, prin orice mijloace, a potentialului client care, citind publicatia, o mentine pe piata de profil. Pe langa continutul propriu-zis al informatiei, si modul de prezentare a acesteia constituie o caracteristica a jurnalismului, de aceea redactarea articolelor prin sugerarea unei conexiuni intre anumite evenimente, intrebari retorice, exarcebarea unor intamplari, are scopul de a atrage atentia si de a determina publicul sa le citeasca. **Nu se poate imputa, deci, intimatilor ca nu au folosit informatiile detinute in legatura cu anumite fapte, prin publicarea unor articole prin care stirea sa ajunga la cititor in mod sec, printr-un limbaj rigid si anost. Dincolo de substanta ideilor si informatiilor exprimate, articolul 10 protejeaza modul de exprimare (Jersild vs. Danemarca)**

Totodata, libertatea de exprimare este aplicabila si 'informatiilor' ori 'ideilor' care ofenseaza, socheaza sau deranjeaza, iar pentru a constitui o incalcare a art. 8 din Conventie, care protejeaza dreptul la reputatie, un atac impotriva reputatiei unei persoane trebuie sa atinga un anumit nivel de gravitate si sa cauzeze un prejudiciu victimei prin atingerile aduse dreptului acesteia la respectul vietii private (A. vs. Norvegia).

Apelanta-reclamanta pretinde ca se creeaza o falsa corelatie intre o serie de fapte reale si pretinse actiuni ilicite ale acesteia, care sunt de natura a afecta iremediabil imaginea acesteia. Insa, in conditiile in care afirmatiile din articole nu reprezinta imputatii precise, exprimate in afara oricarui dubiu, **tinandu-se seama si de calitatea de magistrat si membru CSM a reclamantei, limitele criticii sunt mai largi**. (...) Presa reprezinta intr-adevar unul dintre mijloacele de care dispun responsabilii politici si opinia publica pentru a se asigura ca judecatorii se achita de inaltele lor responsabilitati conform scopului constitutiv al misiunii care le este incredintata (Prager si Oberschlick vs. Austria). Tema centrala supusa dezbaterei – alegerea presedintelui CSM – in jurul careia au gravitat si alte subiecte, precum si calitatea de persoana publica a reclamantei, sunt elemente de natura a conduce la interpretarea mai larga a libertatii de exprimare (Bugar vs. Romania, Tanasoaca vs. Romania).

Circumstantele cauzei trebuie abordate global, fiind necesar ca instantele nationale sa acorde atentie contextului in care au fost publicate articolele (cauzele Niculescu-Dellakeza, Ileana Constantinescu vs. Romania). Or, in cauza, contextul este cel al alegerii presedintelui CSM, a carui importanta nu poate fi ignorata, astfel ca nu se poate invinui presa ca a adus in atentia publica o serie de fapte petrecute in perioada evenimentului mentionat.

Problema stabilirii limitelor criticii admisibile, in special in domeniul mass-media, este una dificila, cu atat mai mult cu cat se diversifica, invariabil, formele de exprimare la nivelul societatii.

In ceea ce priveste presa, orice restrictie impusa acesteia trebuie raportata la interesul pe care il are o societate democratica de a mentine un grad cat mai ridicat de libertate 'cainelui de paza al democratiei'.

Concluzia ce se impune este ca in mod temeinic si legal tribunalul a constatat ca nu se depasesc limitele libertatii de exprimare in seria de articole avand ca tema activitatea reclamantei in calitate de membru CSM.

II. Cu privire la critica reclamantei ce vizeaza cuantumul despagubirilor acordate pentru afirmatiile din articolele ce prezinta situatia lui Nicolae Tigaret, considerate disproportionale in raport de gravitatea prejudiciului, se retin urmatoarele: (...)

Curtea observa ca problema 'cazului Nicolae Tigaret' se regaseste in patru articole publicate in cotidianul Lumea Justitiei, parte scrise de paratii persoane fizice, parte publicate ca apartinand redactiei sau altui jurnalist, in sa editate cu acordul paratilor, deci asumate de acestia, prin urmare, cazand in responsabilitatea lor civila.

Se retine ca, in general, sunt fondate criticile apelantilor referitoare la imprejurarea ca prima instanta a gresit atunci cand a apreciat ca paratii au exprimat in cadrul acestor articole judecati de valoare intr-o maniera excesiva, inutil prejudiciabila si care exced buneii-credinte cand determina transferul opiniei publice intr-un registru emotional, atunci cand se utilizeaza termeni precum 'are pe constiinta distrugerea vietii unui student la arte', 'a facut 13 luni de inchisoare nevinovat, din cauza procurorilor Vasile Pavel si Oana Haineala', 'iata ce drame umane produc magistratii care nu stiu carte ori care sunt rau intentionati' sau 'in pofida acestei erori judiciare, Oana Haineala a promovat ametitor in functie, lucrand ani in sir detasata prin institutii guvernamentale, pentru ca recent sa ajunga din vicepresedinte al CSM, primul procuror presedinte al CSM. Cum poate conduce un asemenea om Justitia romana, la cel mai inalt nivel? Cum poate o asemenea persoana care a distrus destinul unui tanar nevinovat sa se cramponeze de cea mai inalta functie din CSM, stiind ce dezastru a lasat in urma, va lasam pe dumneavoastra sa judecati. Din ea (actiunea publicata) veti intelege pe deplin ce nenorociri comit anumiti magistrati cand se joaca cu destinele oamenilor!'.

Spre deosebire de prima instanta, Curtea apreciaza ca expresiile mentionate mai sus tin de stilul jurnalistic, de natura caruia este exagerarea, cu intentia transferului opiniei publice intr-un registru emotional – ceea ce este specific activitatii gazetaresti si legitim a se urmari, consecinta fiind ca utilizarea acestor expresii nu poate fi apreciata ca depasind limitele libertatii de exprimare.

In ceea ce priveste imputatiile concrete aduse prin articole reclamantei (acuzatia de a fi trimis in judecata o persoana nevinovata), se retine ca aceasta se intemeiaza pe o baza factuala, cata vreme in calitatea sa de prim-procuror reclamanta a confirmat un rechizitoriu prin care a fost trimisa in judecata o persoana ulterior achitata de instanta, dupa 13 luni de arest preventiv.

Este adevarat ca, in mod gresit, paratii, fie in calitate de autori, fie in calitate de editori, au pus eroarea trimiterii in judecata in responsabilitatea reclamantei, cata vreme instrumentarea dosarului si administrarea probelor in faza urmaririi penale nu intrau in atributia reclamantei ca procuror sef si, totodata, ca in mod gresit au considerat arestarea lui Nicolae Tigaret ca fiind atributia reclamantei, in conditiile in care instanta de judecata si nu procurorul dispune cu privire la starea de libertate, **dar eroarea de analiza nu dovedeste, in sine, reaua-credinta si intentia jurnalistilor de a o denigra pe reclamanta**, putand fi la fel de bine rezultatul unei capacitati discutabile a acestora de apreciere si intelegere a normelor juridice ce reglementeaza desfasurarea procesului penal.

Simpla licentiere in stiinte juridice, la care apelanta-reclamanta face referire atunci cand afirma ca reaua-credinta in prezentarea atributiilor sale profesionale rezulta tocmai din faptul ca jurnalistii aveau cunostinte de drept nu echivaleaza cu dobandirea de catre parati, in mod automat si necesar, a aptitudinii de a discerne, mai mult decat la un nivel elementar, asupra modului in care sunt distribuite atributiile si responsabilitatile procurorului intr-un proces penal.

Paratii au respectat obligatia de a se fi informat (au lecturat si prezentat hotararea judecatoreasca), dificultatile de intelegere a responsabilitatilor judiciare neechivaland automat cu reaua-credinta.

In consecinta, baza factuala existenta, precum si nedovedirea relei-credinte, inlatura raspunderea apelantilor pentru cea mai mare parte a articolelor referitoare la asa-numitul 'caz Tigaret'.

Cu toate acestea, unul dintre articolele editate de Lumea Justitiei depaseste intr-un mod de netagaduit limitele libertatii de exprimare, prin aceea ca i se imputa reclamantei o acuzatie concreta intemeiata pe continutul hotararii judecatoresti de achitare a lui Nicolae Tigaret, desi hotararea nu sustine aceasta acuzatie.

Acesta este articolul editat in august 2012, intitulat 'Vicepresedintele CSM, Oana Haineala, nu da explicatii pentru grava sa eroare judiciara – Haineala si procurorul Pavel Vasile au trimis in judecata un student, pentur omor, care a stat 13 luni in arest, dar a fost achiatat pentru ca nu era autorul crimei. Aflati abuzurile acuzarii retinute de judecatori in acest caz' (fila 54 vol. I dosarul tribunalului).

Se afirma, astfel, fara dubiu, existenta unor abuzuri ale acuzarii retinute de judecatori, abuzuri explicitate in cuprinsul primului paragraf din text, prin trimiterea la titlul dintr-un articol din iulie 2012 reluat integral, in care, dupa ce se afirma ca 'Oana Haineala si procurorul bacauan Pavel Vasile au pus in carca unui student un omor comis de altcineva', se adauga ca 'judecatorii au retinut presiunile procurorilor asupra martorilor'.

Practic, se afirma ca eroarea judiciara constand in acuzarea unui nevinovat pentru omor este rezultatul abuzurilor procurorului de caz si ale reclamantei prim-procuror, abuzuri constand in presiunile celor doi procurori asupra martorilor, afirmandu-se si ca acest aspect a fost retinut de instanta in hotararea judecatoreasca, prin expresiile 'Aflati abuzurile acuzarii, retinute de judecatori in acest caz!' si 'judecatorii au retinut presiunile procurorilor asupra martorilor.

Acuzatia este falsa, neputandu-se vorbi de buna-credinta in prezentarea informatiilor, intrucat sentinta penala face referire la martorul care, in fata instantei, nu si-a mentinut declaratiile date in urmarirea penala, oferind o perspectiva diferita asupra cauzei, inasa prezentat in articolele de presa in mod deformat, prin referirea la presiunea exercitata de procurori (deci inclusiv de reclamanta) asupra martorilor, aspect ce, contrar afirmatiilor din articol, nu a fost constatat in hotararea mentionata, din ale carei considerente rezultand ca: 'In fata instantei martorul nu a mentinut declaratiile de la urmarirea penala, aratand ca a fost insultat de procuror si amenintat'. Or, justificarea martorului cu privire la modificarea continutului declaratiei, consemnata intocmai de instanta, nu echivaleaza nici cu faptul ca instanta insasi ar fi constatat existenta acestor presiuni (doar a reprodus declaratia martorului) si nici cu retinerea adevarului celor afirmate de martor, valoarea probatorie a acestei declaratii fiind apreciata si in raport de alte probe, din ansamblul carora a rezultat nesiguranta in privinta vinovatiei inculpatului, dandu-se eficienta principiului 'dubiul profita celui acuzat'.

De altfel, reclamanta, in calitate de prim-procuror al parchetului de pe langa tribunal, nici nu avea atributii in audierea martorilor si nu rezulta de undeva ca ar fi participat la aceste audieri; nici macar martorul nu face referire la vreun abuz al reclamantei (prim-procuror), ci doar la procurorul de caz.

Se retine, astfel, ca este depasit cadrul judecatilor de valoare, fiind aduse reprosurii precise, exprimate in afara oricarei indoieli, din modul de redactare a articolului rezultand prezentarea deformata a realitatii, astfel ca nu se poate vorbi in speta de prezentarea critica a raspunderii morale si profesionale a reclamantei, ci de intentia de compromitere a acesteia, afirmarea fara dubii a abuzului acesteia in modul de exercitare a atributiilor profesionale fiind contrara bunei-credinte ce sta la baza informarii publicului.

La nivel principial, in practica CEDO (Lingens vs. Austria) s-a statuat ca atunci cand jurnalistul nu poate dovedi intru totul exactitatea informatiilor facute, este necesara analiza atitudinii subiective a acestuia cu privire la adevarul afirmatiilor sale si scopul demersului jurnalistic, respectiv a bunei sale credinte. **Prezentand in mod partinitor informatiile ce tin de cazul prezentat, prin imputarea exercitarii abuzive a functiei, ce contureaza un mesaj de acuzare direct, paratii au depasit limitele criticii admisibile, astfel ca nu se incadreaza in sfera de protectie a art. 10 din Conventie.**

Posibilitatea oferita de publicatie reclamantei de a utiliza dreptul la replica nu are drept consecinta inlaturarea sau atenuarea caracterului prejudiciabil al articolului prin care se afirma exercitarea abuziva a profesiei: "

[*Cititi aici decizia nr. 319/A/17.06.2015 pronuntata de Curtea de Apel Bucuresti - Sectia a IV-a civila, in dosarul nr. 8983/3/2013](#)

[*Cititi aici decizia Curtii de Apel Bacau, care consfinteste achitarea pe litera c\) si indica presiunile asupra martorilor](#)

[*Cititi aici plangerea penala a victimei celor doi procurori depusa in luna mai 2012 la Parchetul General](#)